

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19601/2024
18.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, свих из села ..., ДД из села ..., чији је пуномоћник Драган Станисављевић, адвокат из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ и ЖЖ из села ..., ЗЗ из села ..., чији је пуномоћник Предраг Николић, адвокат из ... и ИИ из ..., кога заступа Душан Живковић, адвокат из ..., против туженог „Коридори Србије“ д.о.о. Београд са умешачем „Euro alliance tunnels JSC“ огранак Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3808/23 од 12.10.2023. године, у седници одржаној 18.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3808/23 од 12.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3808/23 од 12.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици Судска једница Владичин Хан П 347/22 од 15.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцима на име накнаде штете исплати и то: тужиоцу АА 372.425,00 динара, тужиоцима ББ, ВВ, ГГ и ДД 268.393,00 динара, тужиоцу ЂЂ 132.363,00 динара, тужиоцу ЕЕ 452.493,32 динара, тужиоцу ЖЖ 90.915,00 динара, тужиоцу ЗЗ 595.130,00 динара и тужиоцу ИИ 484.671,00 динара, са законском затезном каматом на наведене износе од 19.04.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу АА на име трошкова парничног поступка плати 125.550,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужилаца ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ и ИИ и захтев умешача за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3808/23 од 12.10.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе тужилаца и туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом и у ставу трећем у односу на тужиоце.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној. Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете због смањења односно нестанка воде у бунарима тужилаца проузроковане извођењем радова на изради тунела Манајле на Коридору 10 чији је инвеститор тужени. Нижестепеним пресудама је одлучено одбијањем тужбеног захтева применом правила о терету доказивања и уз примену релевантног материјалног права – Закона о облигационим односима. Наиме, тужбени захтев је одбијен због тога што тужиоци, према резултатима доказног поступка, нису доказали постојање узрочнопоследичне везе између смањења односно нестанка (отицања) воде из њихових бунара и предузетих радова на изградњи предметног тунела на Коридору 10. Како одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, па тиме и од тога да ли је сваки од тужилаца (на ком је терет доказивања) доказао постојање узрочнопоследичне везе између предузете радње туженог и наступеле последице смањења имовине, као у конкретном случају, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете тужиоца ЕЕ (као правног следбеника и првобитног тужиоца ЈЈ) поднета је 24.08.2017. године, тужиоца ЖЖ 08.09.2017. године, а тужиоца ЗЗ 12.10.2017. године. Решењем првостепеног суда од 26.12.2017. године спојене су пранице по тужби тужилаца ради заједничког расправљања и одлучивања.

Вредност предмета спора побијаног дела цени се у односу на сваку од тужилаца појединачно, с обзиром да оне нису јединствени и нужни супарничари, у смислу члана 210. ЗПП. Тако у односу на тужиоца ЕЕ вредност предмета спора побијаног дела је 452.493,32 динара, у односу на тужиоца ЖЖ 99.915,00 динара, а у односу на тужиоца ЗЗ 595.130,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела у односу на сваког од тужилаца појединачно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то применом члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић